

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

22 września 2016 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział IV Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Leszek Matuszewski (spr.)

SSO Sławomir Jęksa

SSO Mariusz Sygreła

Protokolant prot. sąd. M. W.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Poznaniu J. D.

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 roku

sprawy **P. K.**

oskarżonego z art. 157 § 1 kk, art. 157 § 2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gnieźnie

z dnia 25 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K 342/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie

M. S. L. S. J.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gnieźnie wyrokiem z dnia 25.04.2016r wydanym w sprawie IIK 342/15 uznał oskarżonego P. K. za winnego popełnienia przestępstw i tak;

- występku z art. 157§ 1kk i za to przy zastosowaniu art. 37a kk wymierzono karę 11 miesięcy ograniczenia wolności z zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym,
- występku z art. 157§ 2kk i za to wymierzono karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.
- obie te kary zostały połączone i orzeczono karę łączną 12 miesięcy ograniczenia wolności z zobowiązaniem do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.

W wyroku tym orzeczono również dwie nawiązki na rzecz pokrzywdzonego Ł. M. w kwotach 3000 zł (pkt 2 wyroku) i 1000 zł (punkt 4 wyroku).

Z powyższym wyrokiem nie zgodził się obrońca oskarżonego zaskarżając go w całości. Obrońca zarzucił wyrokowi naruszenie przepisów postępowania w tym art. 170§ 3 kpk w zw. z art. 167§ 1 kpk w zw. z art. 368 kpk i art. 6 kpk,

naruszenie art. 7 kpk, art. 410 kpk, art. 173§ 1 kpk, konsekwencją czego doszło do błędów w ustaleniach faktycznych dotyczących ustaleń, że oskarżony jest sprawcą naruszeń czynności narządów ciała stwierdzonych u pokrzywdzonego.

W konkluzji apelacji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanych mu przestępstw ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd odwoławczy zważył co następuje:

Apelacja obrońcy okazała się zasadna i musiała skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Postulat apelacyjny o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanych mu przestępstw należy traktować jako przedwczesny.

Przeprowadzona kontrola odwoławcza zaskarżonego wyroku potwierdza zaistnienie naruszeń przepisów postępowania, które rzeczywiście mogły mieć wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Rację ma obrońca, że Sąd Rejonowy w żadnym zakresie nie odniósł się do wniosku dowodowego oskarżonego złożonego w sprzeciwie od wyroku nakazowego o przesłuchanie w charakterze świadków A. L., M. L., P. D. i K. K.. Wprawdzie wniosek ten został sformułowany w sposób nieudolny- nie wynika z niego na jaką okoliczność te osoby mają zostać przesłuchane i nie był ponawiany przez oskarżonego w toku postępowania rozpoznawczego, to jednak obowiązkiem Sądu było wyjaśnienie, w drodze rozpytania oskarżonego, kwestii dotyczących tego wniosku i ustosunkowanie się do niego. Nieporadność oskarżonego w zakresie sformułowania tego wniosku dowodowego i jego postawę na rozprawie należy tłumaczyć tym, że nie jest on zapewne obeznany w procedurze karnej i w zasadach regulujących postępowanie sądowe. Oskarżony w toku postępowania sądowego przed Sądem I instancji nie korzystał z pomocy obrońcy.

Zawarta w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku analiza zeznań pokrzywdzonego dokonana przez Sąd Rejonowy jest niezwykle pobieżna i Sąd ten nie zauważa istotnych kwestii, które powinny wzbudzić wątpliwości w zakresie wiarygodności jego relacji. Stwierdzenie, że pokrzywdzony był pod wpływem alkoholu nie oddaje rzeczywistego stanu rzeczy. Alkohol upośledza zdolności spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń. Zakres tego upośledzenia zależy od stanu upojenia alkoholowego i predyspozycji indywidualnych osoby będącej pod jego wpływem. Z zeznań pokrzywdzonego i z przeprowadzonych jego badań alkometrem (k 2 akt) wynika, że nie tylko w chwili kiedy miały zostać popełnione na jego szkodę przestępstwa stanowiące przedmiot niniejszego postępowania, ale w całym okresie od 31.10.2014r do 2.11.2014r był on nie tylko pod wpływem alkoholu ale w stanie silnego upojenia alkoholowego. Jeżeli tę okoliczność skonfrontuje się z zeznaniami pokrzywdzonego złożonymi w dniu 6.11.2014r i z informacją zawartą w notatce urzędowej z dnia 1.11.2014r spisanej przez policjanta, który miał bezpośredni kontakt z pokrzywdzonym w dniu 1.11.2014r to muszą powstać wątpliwości czy pokrzywdzony relacjonował to samo zdarzenie. Z notatki urzędowej wynika, że pokrzywdzony w dniu 1.11.2014r zdarzenie opisał w ten sposób, że „gdy szedł chodnikiem, n/n mężczyzna podbiegł do niego i uderzył z pięści w nos, następnie gdy pokrzywdzony upadł, drugi mężczyzna kopał go po twarzy i barku” (k 1 akt). Z zeznań złożonych w dniu 6.11.2014r wynika natomiast, że został wprowadzony przez ochroniarza z lokalu i uderzony pięścią w twarz w okolicę prawego oka.

Każda z tych relacji jest istotnie inna. Sprzeczność ta powinna zostać przez Sąd wyrokujący w sprawie zauważona i oceniona. Słusznie podnosi obrońca, że analizując zeznania pokrzywdzonego nie sposób nie wziąć pod uwagę zeznań świadka D. S., które Sąd I instancji potraktował jako nieistotne. Świadek ten dokonał dość dogłębnej charakterystyki pokrzywdzonego i opisał próbę podjętą przez pokrzywdzonego wyłudzenia od niego pieniędzy. Dotychczasowy sposób życia danej osoby, jej uczciwość i tym podobne cechy są jednym z wyznaczników zezwalających na dokonanie oceny wiarygodności takiej osoby jako świadka w sprawie.

Podkreślona w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku zgodność zeznań pokrzywdzonego z zeznaniami jego kolegów B. S. i S. Z. jest pozorna. Żadna z tych osób nie była świadkiem zdarzenia jakie miało mieć miejsce w nocy z 31. 10.2014r na 1.11.2014r. Według ustaleń Sądu S. Z. miał towarzyszyć pokrzywdzonemu w godzinach nocnych 2 listopada 2014r,

tj. w czasie kiedy miało dojść do popełnienia na szkodę pokrzywdzonego drugiego z przypisanych oskarżonemu przestępstw. Świadek S. Z. w swoich zeznaniach w ogóle nie odnosi się do dnia czy nocy 2.11.2014r a opisuje co miało się wydarzyć w nocy z 31.10.2014r na 1.11.2014r. Świadek B. S. zrelacjonował natomiast wydarzenia z wieczora 1.11.2014r i zdarzenia z nocy z 2/3 11.2014r. Przebieg wydarzeń z nocy 2.11.2014r według jego relacji jest inny niż wynika z ustaleń Sądu. Świadek ten opisał, że ochroniarz uderzył pokrzywdzonego i pokrzywdzony upadł (k.53).

W sytuacji kiedy oskarżony nie przyznaje się do winy i zaprzecza swojemu sprawstwu, a w sprawie zabezpieczono nagranie z monitoringu na którym mogło zostać zarejestrowane zdarzenie stanowiące przedmiot niniejszego postępowania to zupełnie niezrozumiałym jest nie odniesienie się przez Sąd do tego dowodu. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd poczynił ustalenia na podstawie tego nagrania (strona 2 uzasadnienia - na dole). W dalszej części uzasadnienia Sąd nie dokonał jednak oceny tego dowodu w tym nie odniósł się do tego co zostało zarejestrowane na tym monitoringu i jaką ma to przydatność w sprawie.

Trudno w sposób jednoznaczny stwierdzić czy dobranie osób do czynności okazania pokrzywdzonemu oskarżonego w dniu 20.04.2015r dokonane zostało prawidłowo. W aktach sprawy nie ma dokumentacji fotograficznej dokumentującej to okazanie. Nie można więc w sposób obiektywny skontrolować podobieństwa osób dobranych do tej czynności. Wydaje się jednak, że w sytuacji kiedy pokrzywdzony od początku twierdził, że zna z widzenia sprawcę, przeprowadzanie takiego okazania jest bezcelowe.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy kierując się powyższymi uwagami ponownie przesłucha pokrzywdzonego podejmując próbę wyjaśnienia rozbieżności wynikających z jego zeznań i z treści jego oświadczenia jakie złożył przed policjantem w dniu 1.11.2014r, wyjaśni kwestię jakich zderzeń świadkami byli S. Z. i B. S. i kwestię wniosku dowodowego złożonego przez oskarżonego, jak i przydatność zabezpieczonego nagrania z monitoringu jako dowodu z w sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd odwoławczy;

Uchylił zaskarżony wyrok i sprawę do ponownego rozpoznania przekazał Sądowi Rejonowemu w Gnieźnie.

M. S. L. S. J.